

Publicerad 2008-01-24 14:32 av Nikolai Jungsin

Nattmarans Kärleksbevis

Natten
kallsvettig
klämmer om min hals
plågade minnen
återkomna ögonblick
förvridna
som om
de exploderat
kastats
långsamt
vitglödande
in mot
hjärtat

skär in
genom
minnen
bränner
nya hål

Vrider mig
som
utan
flyktväg

finner
en
efter
flera
evighets
ögonblick
fången
av
hopp
förtvivlan
saknad

vaknar

svettig

med minnen

av

hur du lämnade

mig

ute viner vinden

molnen rusar

klockan tickar

skuggorna gömmer sig

för passerande trafik

och din kudde

är

tom

kall

som känslan

i magen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nikolai Jungsin med Poeter.se id #16007 innehar upphovsrätten